

ILL NAY ETA ECIÑ ILL

Milla ta zortzireun
zortzigarren urtean
apirillaco illaren
ogueigarrenean
berso bi paratzeco
beta deanean;
aleguña eguingodet
gaurco egunean,
señale da nere ustez
oraingo legucan.

Biotza daucat triste
alegratu ezin det
motivoa cer deran
declaratu nai det;
cautibaturic nauca
dama polit batec
ni atormatatzen nau
crueldade onec
berac ez du culparic
esango det ceñee.

Iru urte dirade
padecitzen derala
eta ez da oguei egun
declaratu naizela;
eranzun ziran bada
bear zan bezela,
nerca izango zala
nai banuen ala,
eguiatz esan ziran
maite ninduela.

Lenago joaten nitzan
eche orretara,
nere beguiac zutzaz
consolatutzera:

echecoac ez zequiten
begui oben sarrera
bacarrie nere jornada
zala zu icustera,
¡ay, Jesus! etorri da
guztiac galtzera.

Gurasoac nai ez arren
gu bioc nai badegu,
pena orren infernua
logratuco degu,
aimbeste gau tristetan
naiz ni desbelatu,
unio dichoso au
dutelaco galdu
alperrie zure aita
ezetz esango du.

Amoriyo zer dan
jaquin nai duena,
emen paraco diot
pintura bat ona;
lenago joco dute
ceru goyae lurra,
eta erorico da
norteco izarra,
itzalico dan bañan
daucadan su garra.

Ill nai eta eciñ ill
agonia tristea,
zu cerala motivo
urriqui zaitea;
baña gnola izango da
zue culpa izatean?
fiña izan cerade
munduco legucan.

fortuna gabe jayo
ciñan mirabea.

Encargatzen zaitut
ni iltzen naizeneco,
nere biotz gaisoa
erregistratzeco;
or dira arquituco
zure zortzi lettracho,
orduan cera fiñaz
desengañatuco
ez dirazu gueyago
falsoa deituco.

Nere entierroa
bear dozu etorri,
enterratu ta guero
luto beltzez jantzi;
publicatu calcan
mundu guciari,
alargundu zerala
esan lagunari
asco nai zeniola
difuntuehuari.

Encargatzen zaitut
ill da guero ere;
arren leytatadea
bear dirazu gorde;
egon albazintezque
dibertitu gabe
ez beguira guizonari
urrutira ere.
¡Adios nere maitea
ondo bizi zaite.